

Zini, sargā, copē!

Āsteres ezerā noslēgusies šīs sezonas ALDA kausa izcīņa

Oktobra trešajā svētdienā Āsteres ezerā Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas šī gada noslēguma posms pulcēja 17 komandu. Arī pērn, kad kausa izcīņa šajā ūdens-tilpē notika pirmoreiz, sacensības noslēdzās turpat. Šogad gan ezers copmaņiem bija vēlīgāks – ja pērn viņi tika kopumā pie 30,82 kg zivju, tad šoreiz no ūdenstilpes izvilkti 44,25 kg.

Kā ierasts, kopā ar sacīkšu rīkotāju, Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu devāmies laivojienā apsekot, kā makšķerniekiem sokas. Daudziem lomā bija pa divām vai trim zivīm, kādam pa vienai, bet citam tā diena nebija copei veiksmīga. Pārsvārā makšķernieki velcēja, tikai dažs copēja uz mētāšanu, piemēram, komanda *Ko mēs te darām*. Tās pārstāvis Imants Saulītis stāstīja, kā netālu no laivas uzķērusies paliela līdaka, bet nepagūts kārtīgi piecirst, tā uzmetusi mutuli un aizlaidusies. Vēlāk izrādījās, ka todien bez loma viņi palika vienīgie. Lielākoties sacīkšu dalībniekiem ķērās līdakas, tāpat bija pa kādam zandartam un asarītim. Komanda *Laimīgie no Limbažu auto* (Kaspars Ozoliņš un Uldis Kleinhofs) uzrunāti smaidīja un ar zīmēm rādīja, ka viņiem sekmējas ļoti labi. Un patiesi! Vēlāk uz svēršanu viņi nesa astoņas līdakas, kuru kopsvars bija 9,86 kg. Āsteres posmā viņi svinēja uzvaru. 2. vietu ieguva komanda *Hāni* (Aivars un Andrejs Hāni) ar 5,31 kg zivju, trešie bija *Lauztie ari* ar 3,67 kg smagu lomu. Otrajā trijniekā ierindojās *Ne asakas* (Zigfrīds Karelis un Kristiāns Skrīvelis) ar 3,18 kg, *Namdari* (Gints Fogels un Juris Liepiņš) ar 3,15 kg un *Visu vai neko* (Uldis Nukis un Jānis Veinbergs), kam lomā bija 3,12 kg.

Veicināšanas balvu par garāko (15,7 cm) noķerto asari saņēma Roberts Lietiņš (*Zīķeri*), par platāko līdaku sumināja K. Skrīvelis, bet par šaurāko zandartu – Audri Kalniņu (*Jautrie brekši*). Todien Audra un viņa kolēģa Jāņa Ozoliņa lomā bija zandarts un divas līdakas ar kopsvaru 3,03 kg. – *Šoreiz Āsterē neesam tukšā, pērn te palikām bez loma. Vislabāk šajā sezonā mums veicās Lādes ezerā, kur bijām ceturtie. Pēc tam abos Lielezeros gan atkal nekā*, – stāsta A. Kalniņš. Šī viņiem ir trešā sezona, kopš komanda startē kausa izcīņā. Pērn kādu laiku turējušies spicē – posmos bijusi 3., pat 1. vieta. Vīri cer, ka nākamais gads nesīs lielāku veiksmi. Jāņa Lietiņa dāvināto tradicionālo kartupeļu

Pie sacensību laikā noķertās smagākās zivs – divkilogramīgās līdakas – tika komanda *Ne asakas* (Kristiāns Skrīvelis (no kreisās) un Zigfrīds Karelis)

Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas šī gada uzvarētāji – komanda *JG* (Guntis Grīnbergs (no kreisās) un Jānis Bitenieks)

maisū par mazāko ieskaites lomu – asarīti – saņēma komanda *Krutie* (Andrejs un Andris Krutovi). Viņiem par to tika arī pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta *BIOR* (tā pārstāvji sacensību laikā veica ezera zivju monitoringu) veicināšanas balva par īsāko kopējo lomu. Par garāko lomu – 319,3 cm – balva tika *Liektajiem āķiem* (Aivars Balodis un Jānis Grabovskis). Piemiņas balviņas no veikala *Ne asakas* saņēma sacensību vienīgā dāma – Paula Cipruse. Meitenes tēti Andrejs Cipruss (abi komanda *Ampars fishing team*) stāsta, ka abi šajā ezerā copē pirmo reizi, nav īsti sapratuši, kur labāk makšķerēt, tālab lūkojuši, kur dodas vairākums copmaņu un viņiem sekojuši. Mētājuši, mētājuši, līdz beidzot tikuši pie divām līdakām. Šis komandai, kas šajā kausa izcīņā startē pirmo gadu, ir labākais posms. Tēvs ar meitu gatavi sacensībās piedalīties arī nākamgad.

Maču noslēdzošajā dienā saglabājās zināma intriga ne vien par konkrētā posma, bet visas sezonas uzvarētājiem. Tiesa, komanda *JG* (Jānis Bitenieks un Guntis Grīnbergs) todien varēja atslābt, jo viņu uzvaru kopvērtējumā neviens vairs nevarēja

apdraudēt. Konkurence izvērtās par 2. un 3. vietu. Sudraba ceļojošo ALDA kausu šogad izcīnīja komanda *JG*, kas kausu ieguva arī 2017. gadā. Savukārt J. Biteniekam šī ir pat trešā uzvara, jo kopā ar Aivi Balodi kā *Tandēms BB* viņš to saņēma arī 2014. gadā. Šī gada ALDA kausa izcīņas posmos Jānis ar Gunti izvilkuši kopumā 26,36 kg zivju. Makšķernieki par uzvaru ir gandarīti. – *Ir jāturas pirmajā piecniekā, ja vēlas sasniegt uzvaru*, – spriež J. Bitenieks. Šosezon komandai īpaši veiksmīgs bija Limbažu Dūņezera un Lādes ezera posms, kuros tā svinēja uzvaru. – *Cope ir laimes spēle. Tāpat kā sēņošana. Zini, ka sēnēm mežā jābūt, bet cits jautājums – vai tās atradīs, – abi teic. Copmaņi mācās no pašu kļūdām iepriekšējās sacensībās un savu sniegumu arvien cenšas uzlabot. Piemēram, katram ezeram viņi izmanto savu copes veidu un ņem vērā konkrēto mēnesi. – Jāizstrādā taktika, kad un kur uz kādu zivi „spiest”, – iesaka J. Bitenieks. Otrie šī gada sezonas kopvērtējumā ir pērnā gada čempioni *Laimīgie no Limbažu auto* ar kopumā izvilktiem 21,25 kg zivju, bet trešie – *Hāni* ar 17,18 kg lomu. Pavisam nedaudz līdz godalgotai vietai sezonas griezumā pietrūka*

komandai *Namdari*, kuri bija tikuši pie 16,08 kg. Noslēguma loterijā par 150 eiro dāvanu karti sacentās tās komandas (kopumā 13), kuru dalībnieki startējuši visos ALDA kausa izcīņas posmos. Veiksmīgā roka bija J. Ozoliņam no *Jautrajiem brekšiem*.

Apbalvošanas izskaņā makšķernieki vienojās novembra trešajā svētdienā (17. novembrī) sarīkot atsevišķas sacensības Dūņezērā. Maijā, atklājot ALDA kausa izcīņas jauno sezonu, viņiem neveicās, jo sausuma un karstuma dēļ ūdens līmenis ezerā bija zems un zivis – neaktīvas.

Biedrības *Āsteres ezers* pārstāvis Gatis Zaks bija gandarīts, ka šogad copmaņiem ezerā veicās labāk un viņi izvilka vairāk zivju. Vasarā, uzvarot pašvaldības rīkotajā izsolē, biedrība atkal ieguva tiesības apsaimniekot ezeru. Šobrīd viņi Zemkopības ministrijā iesnieguši apstiprināšanai arī jauno licencētās makšķerēšanas Āsteres ezerā nolikumu. Iekams tas nav apstiprināts, šajā ūdenstilpē atbilstoši vispārējiem Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem var makšķerēt ikviens interesents, kam ir aktīva makšķerēšanas karte. G. Zaks apstiprina, ka tamdēļ ezeru nu apmeklē vairāk copmaņu nekā agrāk.

P.S. Vairāk attēlu no makšķerēšanas sacensībām – *Ausekļa* mājaslapā, sadaļā *Galerijas*.

Salacā un Korgē atjaunotas lašveidīgo zivju dabiskā nārsta vietas

Salacgrīvas novada dome sadarbībā ar Vidzemes zvejnieku biedrību atjaunojusi lašveidīgo zivju dabiskā nārsta vietas Salacā un Korgē, jo pēdējā laikā, upēm intensīvi aizaugot, mazinās šo zivju dabiskajam nārstam piemērotas platības. Salacai vienmēr bijusi liela nozīme taimiņu un lašu, kā arī citu saimnieciski nozīmīgu zivju, t.sk. vimbu dabiskās populācijas saglabāšanā un uzturēšanā. Vidzemes zvejnieku biedrības pārstāvji šogad Salacas lejtecē, posmā no *Lašlejām* Vecsalacā līdz Jaunupes ietekai 2000 m²

platībā izplāva ūdensaugus, bet 1025 m² atjaunoja lašveidīgo beržu vietas. Tam izmantota jauna tehnoloģija – ar zemspiediena sūkni aizaugušajās nārsta vietās no grunts atdalīja augu saknes. Pēc tam tās savāca un izveda krastā kompostēšanai.

Nārsta vietas atjaunotas arī Korgē, kas ir nozīmīga Salacas pieteka. Attīrīts 6,7 km garš upes posms, sākot no tās ietekas Salacā. Tur likvidēti koku sagāzumi, nojaukti bebru dambji un mākslīgie akmeņu krāvumi, upes krastos novākti aizkaltsie un bebru aizgrauztie koki, kā arī

savākti cilvēku radītie atkritumi.

Abās upēs pirms darbu sākšanas pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta *BIOR* speciālisti veica zivju uzskaiti un sagatavoja atzinumu par to faunas stāvokli.

Beržu vietu atjaunošanai Salacā un Korgē pašvaldība guva finansiālu atbalstu (katrai 15 tūkstošus eiro) Latvijas Zivju fondā. Novada domes līdzfinansējums bija attiecīgi 2000 un 380 eiro.

Solvita KUKANOVSKA,
Salacgrīvas novada domes
projektu koordinatore

Dota zaļā gaisma stacionārajām novērošanas kamerām ezeru sargāšanai

Latvijas Zivju fonds atbalstījis Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA ieceri zivju resursu sargāšanai un kārtības uzraudzīšanai iegādāties stacionārās grozāmās kameras. Tās pa vienai izvietos pie Limbažu Lielezera un Dūņezera. ALDA direktors Jānis Remess cer, ka to izdosies izdarīt līdz gada beigām. Šīs kameras nofilmēto ierakstīs un ar speciālu aplikāciju tām varēs pieslēgties arī no mo-

bilā telefona, tāpat uzfilmētais materiāls tiešsaistē būs pieejams ne vien pašvaldības aģentūrai ALDA, bet arī novada pašvaldības policijai.

Nupat Zivju fonda projektu konkursā iesniegts arī pašvaldības pieteikums par interaktīva informatīvā stenda pie Limbažu Lielezera izveidi un uzstādīšanu. Stends atainotu ezera barības tīklu un katra no tā posmiem ietekmi un kopējo ainu.

Svētupē beidzot jāievieš kārtība

Salacgrīvas novada dome pieņēmusi lēmumu pilnvarot Svētnes aizsardzības biedrību organizēt licencēto makšķerēšanu un vēžošanu Svētnē. Līgums noslēgts uz 10 gadiem. Turklāt biedrībai apsaimniekošanā nodotas pašvaldības zemes upes krastā. Plānots apsaimniekot arī teritorijas, ko no AS *Latvijas Valsts meži* (LVM) pārņēmusi pašvaldība. Šobrīd turpinās sarunas ar Svētnē piegulošo zemju īpašniekiem, lai līdzīgus līgumus varētu noslēgt arī ar viņiem. Par to, kādi ir biedrības plāni, runājam ar tās pārstāvjiem – vides inspektoriem **Jāni OZOLIŅU**, **Zigmāru Danci** un **Jāni BRANTU**.

Par privātas upes apsaimniekošanu jāvienojas īpašniekiem

Vīri teic, ka viņu mērķis ir sakārtot upi. Biedrību dibinājuši, lai to izdarīt būtu vieglāk. Un runa nav tikai par makšķerēšanu, bet arī upes tīrīšanu un zivju resursu atražošanu. Sarunbiedri atgādina, ka šis nav pirmais mēģinājums rast risinājumu Svētnes apsaimniekošanai. Galvenais sarežģītums – tā ir privāta upe. Lai kaut ko darītu, īpašniekiem jāpiekrīt un jāvienojas. Iepriekš tas nav izdevies. Vides inspektori skaidro, ka tad, kad pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas ļaudis atguva mājas un zemi, daudziem nebija vēlmes atbalstīt līdzīgu iniciatīvu. Var pieļaut, ka pamatā bija bažas par kaut kādām sekām, lai gan paši vēl nebija izdomājuši, ko ar īpašumiem darīt. Piemēram, arī ar LVM bija jāvienojas par zemes nodošanu bezatlīdzības lietošanā. Tā nav ierasta prakse. Šajā gadījumā biedrībai talkā nākusi pašvaldība, kas uzņēmusies starpniecību. Iepriekš sarunā Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs norādīja, ka tā, būdama publiska persona, tomēr bauda lielāku uzņēmuma uzticību. Arī viņš atbalstījis šo ieceri. Runājot par privātpašniekiem, līgumus slēgt jau piekrituši lielie zemnieki, kuriem upes krastā ir lauksaimniecības zemes. Sarunbiedri arī ar citiem ir runājuši, skaidrojuši, un it kā nevienam nav tūlīt atbildējis ar striktu *nē*. Protams, īpašniekus nevar piespiest nodot upes krastu biedrības apsaimniekošanā. Taču vīri lēš – pat ja visi nepiekrīt, biedrības pārvaldībā būs aptuveni 90% upes krasta Salacgrīvas novada teritorijā, jo lielāko īpašnieku atbalsts jau nodrošināts. Starp viņiem ir zemnieks Mārcis Saklaurs, kurš savulaik organizēja diezgan vērienīgu Svētnes tīrīšanu. Bet kopš tās jau pagājuši pieci gadi.

Kas gan mainījies kopš iepriekšējiem neveiksmīgajiem mēģinājumiem apsaimniekot Svētni? Biedrības pārstāvji norāda uz būtisku niansi. Apkārtējo zemju īpašnieki varētu būt sapratuši, ka paši teritorijā pie upes faktiski nevar darīt neko. Viņiem pieder zeme zem upes līdz tās vidum, taču ūdens un viss, kas tajā dzīvo, ir valsts īpašums. Savukārt uz četriem metriem upes krasta (tauvas josla) attiecas apgrūtinājums. J. Ozoliņš skaidro, ka likums uzliek pienākumu īpašniekiem šajos metros uzturēt kārtību. Taču, lai tur kaut vai koku nozāģētu, būs nepieciešams saskaņojums ar atbildīgajiem dienestiem. Kurš gan ir gatavs ar to nodarboties? Ja padomā upes un krastu tīrīšana, tad jāreķinās ar vēl sarežģītāku birokrātisko procesu. Piedevām, nepieciešams finansējums. Ja teritoriju pārvalda biedrība, tā var rakstīt projektus,

Svētnes aizsardzības biedrības valdes priekšsēdētājs Jānis Ozoliņš (no kreisās) un viņa kolēģis Zigmārs Dancis ir apņēmības pilni izdarīt to, kas, viņuprāt, sen jau bija nepieciešams – ieviest kārtību Svētnē

Nesenākā Svētnes tīrīšana notika 2014. gadā. To darīja rosināja vietējais zemnieks Mārcis Saklaurs (no kreisās)

lai piesaistītu līdzekļus. Z. Dancis cer, ka šis aspekts varētu motivēt īpašniekus vienoties ar biedrību. Protams, arī vēlme ieraudzīt skaistu upi ar sakoptiem krastiem. Ja kādam ir interese pašam piedalīties lēmumu pieņemšanā un aktivitātēs, viņiem ir iespēja stāties biedrībā.

Darba plānā – tīrīt, uzraudzīt un atražot zivju resursus

Svētnes stāvokli šobrīd sarunbiedri vērtē kā bēdīgu. Tā aizaug – runa gan par krastiem, gan gultni, kur veidojas dūņu kārtas, arī caurtece kļūst aizvien mazāka. Līdz ar to zivīm upe kā dzīves un nārsta vieta patiek aizvien mazāk. Arī cilvēkiem grūti piekļūt upei. Ir ļaudis, kuri labprāt pa Svētni izbrauktu ar laivu vai SUP dēli. It kā jau Svētnē nav no lielākajām, bet tajā turoties pietiekami augsts ūdens līmenis. Šobrīd nekāds tūrisms nesanāk, jo ir pārāk daudz šķēršļu. Ja tos aizvāks, Svētnē varētu kļūt par vēl vienu aktīvā tūrisma objektu novadā. Jāpiebilst, ka ceļvežos tā minēta. Vienā pirms pāris gadiem tapušā aprakstā gan teikts, ka upe patiks ekstrēmas atpūtas cienītājiem, jo tur čakli pastrādājuši arī bebrī, tāpēc braukšana ir apgrūtināta. Sarunbiedri cer šo situāciju pāris gadu laikā

mainīt. Domājot sākt nākamgad ar 4–5 km, kur varētu zāģēt un izvākt no upes kritušos kokus. Inspektori stāsta, ka šogad pirmo reizi Latvijā kopā ar makšķernieku klubu *Salackrasti* gatavoja lašveidīgo zivju nārsta vietas, irdinot upes gultni ar zemspiediena sūkņiem. Tādā veidā oļainās nārsta vietas atfīrtas no ilggažiem aizaugumiem un smilšu sanesumiem. Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts *BIOR* pavasarī vērtēšot, kas no tā sanācis. Ja atzinums būs pozitīvs, tad šo metodi gribētu izmantot arī Svētnē. Esot gan jāsaņem nākamā gada sākums – tad kļūs zināms, kādas Zivju un citu fondu atbalsta programmas būs pieejamas.

Tālākā nākotnē varētu būt runa par zivju resursu atražošanu. Z. Dancis teic, ka dažs īpašnieks labprātāk ar biedrību slēgtu līgumu uz gadiem trim. Ja plānā ir zivju resursu pavairošana, tas ir pārāk īss laiks. Pavairošanas procesa viens cikls (vaislinieku noķeršana, audzēšana, atlaišana) ilgst ne mazāk kā trīs gadus, bet upei tādi nepieciešami vismaz trīs – tāpēc kopumā vismaz deviņi gadi. Jāpiebilst, ka pirmais biedrības projekts jau saņēmis atbalstu *LEADER* programmā. Tiks iegādātas infrasarkanās staru termokameras, kas palīdzēs saskatīt tos, kuri nakts aizsegā nodarbojas ar nelielkūņīgu zveju.

Šobrīd visi makšķernieki likumpārkāpēju statusā

Vēl būtisks jautājums ir par makšķerēšanas licencēšanu. J. Ozoliņš uzsver, ka visi, kuri šobrīd Svētnē vēž, īpašnieki vai garāmgājēji – ir likumpārkāpēji maluzvejnieki. Tas, ka krastos izveidojušies grūti caurejami džungļi, apgrūtinā inspektoru darbu. Arī Svētnē viņiem jāuzmanas, bet tai grūti tikt klāt. Tikmēr *malīķis* ir gabalā vai stāv, rokas kabatās ielicis, un stāsta, ka ir sēņotājs...

Neesot noslēpums, ka upē netrūkst vēžu un likumsakarīgi – to kārotāju. Visvairāk pie upes inspektori nevēlas redzēt rūpnieciskos vēžotājus – tādus, kuri izmanto murgus. Iemet ūdenī, pēc laika atgriežas un izvelk 100–200 gabalu. Taču vēžošana ar krītiņiem, kas ir aktīvās atpūtas veids, viņuprāt, būtu atbalstāma. Līdz ar licencēm ieviest zināmu kārtību. Varētu lēst, cik upē nozvejo. J. Ozoliņam gadījies dzirdēt vēžotāju uzskatus par to, ka Latvijas upēs sastopamos vēžus var ķert, cik vien sirds kāro, jo tie ir invazīva suga. Tad nākas skaidrot, ka tā nu gan nav. Šobrīd vēžošana Svētnē ir aizliegta. Vīri apliecina – lai gan mūsu ūdenstilpes pārņēmušie Amerikas signālvēži tiešām šeit *ievazāti*, tie praktiski ir vienīgie, kādi atlikuši. Ja būtu programma Latvijai raksturīgo sugu atjaunošanai, tā būtu cita lieta. Bet tādas nav, un sarunbiedri domā, ka nekad nebūs. Jāsamierinās ar tādiem vēžiem, kādi ir, bet tas nenozīmē, ka upi var *smelt sausu*. Kad būs ieviesta licencēšana, visiem, kuri vēlēšies, būs iespēja vēžot no jūlija līdz oktobrim, nesatraucoties par nepatīkamu tikšanos ar inspektoriem. Pie upes zemes īpašnieki licenci varēs saņemt ar 100% atlaidi. Arī institūtam *BIOR* pret šo plānu pretenziju nav. Licencēto vēžošana varētu ieviest jau nākamgad.

Kādam īpašniekam gan varētu rasties bažas, ka nākotnē zvejnieki, lai tiktu pie upes, bradās pa viņu mauriņiem un burkānu dobēm... Inspektori teic, ka pirms licences iegādāšanās makšķernieks iepazīstas ar noteikumiem, kuros norādītas noteiktās piekļuves vietas. Cilvēciņu muļķību izslēgt, protams, nevar, bet dobēm, visticamāk, lie-la skāde nedraud.

Cer uz sabiedrības atbalstu un atsaucību

– *Galvenais – negribam, lai kāds tagad domā, ka mēs no Svētnes apsaimniekošanas gūsim kādu personisku labumu*, – uzsver J. Brants. Varētu šķist, ka licenču pārdošana nesīs kādus ienākumus. Bet ne jau pašu kabatās tie nonāks! J. Ozoliņš gan atzīst, ka inspektoriem būs savs labums – mazāk darba un iespēja to paveikt veiksmīgāk, jo upei būs vieglāk piekļūt. Kamēr pārvari šķēršļu joslu, *malīķis* ir sen gabalā. Viņš ļoti cer, ka savas upes sargāšanā izdosies ieinteresēt arī apkārtnes iedzīvotājus. Būtu priecīgs, ja viņi pievērstu uzmanību tam, kas pie (uz) upes notiek, ja dotu ziņu, pamatot kādas aizdomīgas darbības. Abi pārējie kungi smeļ – Jānis ir sava darba entuziasts un zivju resursus sargā, spēkus netaupot. – *Rakstiet, ka vienkārši esam dūli*, – piekrīt J. Brants. Sarunbiedri atzīst, ka jāiegulda milzīgs darbs, lai nokārtotu vajadzīgās formalitātes. Ar šo iniciatīvu viņi sev uzlikuši papildu slodzi. Taču negribas redzēt, kā upe iet postā. Kādam tās rūpes un atbildība ir jāuzņemas.

Kustībā Lai jūra čum un mudž aicina saudzēt jūru

Pasaules Dabas Fonds (PDF) sācis kustību *Lai jūra čum un mudž*, rosinot aizdomāties par mūsu ietekmi uz vidi, zivju resursiem un Baltijas jūras ekosistēmu kopumā. Fonds skaidro, ka Baltijas jūra ir viena no piesārņotākajām pasaulē un tās stāvokli būtiski ietekmē nozveja, lauksaimniecība, rūpniecība, kā arī neatfīrti notekūdeņi no mājāsaimniecībām. Kustībā aicināti iesaistīties arī sabiedris-

kās ēdināšanas sektora pārstāvji. Pirmie, lai veicinātu sabiedrības izpratni par atbildīgu un ilgtspējīgu zivju resursu patēriņu, tai pievienojušies *Restorāns 3*, trīs pavāru restorāns *Tam labam būs augt*, tāpat *Buržujs* un *Kest*. Restorāni saviem apmeklētājiem apņemas piedāvāt videi draudzīgus zivju un jūras velšu ēdienus, kā arī atteikties no Baltijas jūras mencas un Eiropas zuša patēriņa.

PDF Baltijas jūras un saldūdens programmā tiek realizētas dažādas aktivitātes ar mērķi veicināt videi draudzīgas zivju un jūras produktu izvēles, kā arī izpratni par Baltijas jūras stāvokli. Fonds aicina arī citus uzņēmumus pievienoties kampaņai, kā arī mudina katru no mums veikt atbildīgu izvēli, ieturot ikdienas maltīti. Vairāk informācijas www.pdf.lv.

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja
Līga LIEPIŅA un Linda TAURIŅA